

בולעטין # 344 - אייר תשנ"א לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנֹתְדָרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

ילקוט שמעוני במדבר - פרק יג - רמז תשמג

... (המשך מגליון הקודם) ונהי בעינינו כחגבים. מה הקדוש ברוך הוא אומר (ליחזקאל) [לירמיה] לך ואמור להם אין אתם יודעים מה הוצאתם מפיכם שנאמר לקול המולה גדולה הצית אש עליה וגו', לקול המולה שאמרתם מה גרמתם לעצמכם הצית אש עליה יום לשנה יום לשנה תשאו את עונותיכם. אמרתם ונהי בעינינו כחגבים אמר הקדוש ברוך הוא ותרת עליהם, אלא וכן היינו בעיניהם מי יאמר לכם שלא הייתם בעיניהם כמלאכים וכי ידעתם מה עשיתי לכם בעיניהם, מה גרמתם לכם במספר הימים אשר תרתם את הארץ לא דיים כך אלא שלא נכנסו לארץ, אמר הקדוש ברוך הוא לישראל בעולם הזה על ידי שהיו שלוחי בשר ודם נגזר עליהם שלא יכנסו לארץ אבל לעה"ב אני משלח מלאכי פתאום ויפנה את הארץ לפני שנאמר הנני שולח מלאכי ופנה דרך לפני:

ותשא כל העדה וגו'. זה שאמר הכתוב דברי נרגן כמתלהמים דברים שרגנו [המרגלים] על הקדוש ברוך הוא הם גרמו להם צרה לדורות, שאלו לא שמעו למרגלים לא היו לוקין עמהם אלא שהשלימו עמהם שנאמר

ותרגנו באהליכם. זה שאמר הכתוב נתנה עלי בקולה וגו' אותו קול שבכיתם גרם לכם ללקות, ועל אותו הדור אמר ישעיה ביוטם נטעך תשגשגי ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום נחלה וכאב אנוש, ביום שאמרתם ליתן לכם נחלת אבותיכם עשיתם (כרוז) [קלון] בעולם, וכאב אנוש זה הפורענות שנטלתם ירושה לדורות שבכו העדה בליל תשעה באב, אמר להם הקדוש ברוך הוא אתם בכיתם בכיה על חנם אני אקבע להם [לילה זו] בכיה לדורות, ומן אותה שעה נגזרה גזרה על בית המקדש ליחרב ושיגלו ישראל לבין אומות העולם שנאמר וישא ידו להם נשיאת יד כנגד נשיאת קול. ר"א בנו של ר' יוסי הגלילי אומר דברי נרגן כמתלהמים כאדם שיש לו מת והוא צווח ובוכה, כך הם כיון שבאו מתור הארץ עמדו ופזרו עצמם בכל שבטי ישראל כל אחד ואחד בתוך שבטו ומתנפל לתוך כל זזית של ביתו ובניו ובנותיו באים עליו והיו אומרים לו מה לך מרי, ובעוד שהוא עומד עושה עצמו נופל לפניו, אומר להם אוי לי עליכם בני ובנותי וכלותי היאך האמוריים עתידים לתעתע בכם היאך הן עתידים לשלוט בכם מי יוכל לראות פני אחד מהם (כדו כלום לאמו של משה יכולה לבלום צפרנו של אחד מהם אני יודע מה ראיתי), מיד הם כולן גועין בבכיה בניהם ובנותיהם וכלותיהם עד שהיו השכנות שומעות את הדבר אף הן היו בוכות עד שהיתה משפחה למשפחה משמעת עד שהיה כל השבט בוכה, וכן חברו מבכה שבטו וכן כל אחד ואחד עד שנעשו ששים רבוא חבורה אחת וגעו ונתנו קול בכיתם למרום, מנין ממה שקרינו בענין ותשא כל הדה ויתנו את קולם. ד"א ותשא אמר להם הקדוש ברוך הוא לויתם מלוא רעה. ותשא כשם שאתה אומר כי תשה ברעך חייכם שסופכם ליפרע. בתשעה באב נגזר על אבותינו שלא ליכנס לארץ, מנלן דכתיב ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש וגו', שנה ראשונה עשה משה את המשכן, שנה שניה הקים את המשכן ושלח מרגלים שנאמר ויסעו מהר ה' מלמד שסרו מאחרי ה' וכתוב והאספסוף אשר בקרבו וכתוב עד חדש ימים וכתוב ותסגר מרים וגו' וכתוב שלח לך אנשים ותניא בכ"ט בסיון שלח משה מרגלים וכתוב וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום, מ' נכי חד הוו, אמר אביי תמוז דהיא שתא מלויי מלייה דכתיב ותשא כל העדה. א"ר יוחנן אותו יום ליל ט' באב היה א"ל

הקדוש ברוך הוא אתם בכיתם בכיה של חנם ואני אקבע להם בכיה
לדורות, ועתיד הקדוש ברוך הוא להחזירם שנאמר כה אמר ה' מנעי
קולך מבכי ועינך מדמעה וגו':

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)